

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 13 oktober 2010 in zaak nr. 09/39820 in het geding tussen:

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 29 oktober 2009 (hierna: het besluit) heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Het besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd en bepaald dat de minister van Justitie een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De minister klaagt in zijn enige grief dat de rechtbank de door de vreemdeling bij brief van 3 augustus 2010 overgelegde stukken die betrekking hebben op L.F. Yang ten onrechte bij haar toetsing van het besluit heeft betrokken, omdat zij de behandeling van het beroep slechts heeft aangehouden om de vreemdeling een vertaling van een door hem opgestelde verklaring te laten overleggen.

Voorts klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet heeft kunnen volstaan met het in zijn brief van 3 september 2010 ingenomen standpunt dat het beroep van de vreemdeling op het gelijkheidsbeginsel faalt, reeds omdat het geval van Yang wel, maar dat van de vreemdeling niet onder de in het kader van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) (hierna: de Regeling) in Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2008/31 (hierna: WBV 2008/31) opgenomen overgangsregeling valt en dat hij nader dient te motiveren in welk opzicht het geval van Yang zich onderscheidt van dat van de vreemdeling.

2.2.1. Voordat de minister het besluit van 24 juli 2009 heeft genomen, heeft de vreemdeling in zijn brief van 26 mei 2009 betoogd dat een besluit strekkende tot buiten behandelingstelling van zijn aanvraag wegens het niet betalen van leges in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Nadien heeft de vreemdeling dat betoog herhaald en nader toegelicht in zijn aanvullende bezwaarschriften van 16 augustus en 3 september 2009 en

in zijn aanvullende beroepschriften van 19 november 2009 en 9 juli 2010. Ten slotte heeft de vreemdeling ter zitting bij de rechtbank, blijkens het daarvan opgestelde proces-verbaal, een aantal, naar hij heeft gesteld, met zijn geval vergelijkbare gevallen, waaronder het geval van genoemd. Bij zijn brief van 3 augustus 2010 heeft de vreemdeling enige op dat geval betrekking hebbende stukken toegezonden, waaronder een van na de zitting bij de rechtbank daterende brief van de minister betreffende de verstrekking van een verblijfsdocument aan

2.2.2. Gelet op de hiervoor onder 2.2.1 vermelde omstandigheden en nu de minister bij brief van 3 september 2010 gebruik heeft gemaakt van de door de rechtbank geboden gelegenheid op de stukken te reageren en zij voorts hem in de gelegenheid heeft gesteld tijdens een nadere zitting een toelichting te geven, heeft de rechtbank de stukken die betrekking hebben op het geval van , gezien hun mogelijk belang voor de beoordeling van het door de vreemdeling gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel, niet ten onrechte bij haar toetsing van het besluit betrokken.

In zoverre faalt de grief.

2.2.3. Ter toelichting van zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft de vreemdeling bij brief van 3 augustus 2010 een brief van 25 januari 2010 overgelegd waaruit volgt dat zich aan de minister heeft gepresenteerd als een vreemdeling die aan de in paragraaf 5.2 van de Regeling gestelde vereisten voldoet, alsmede een door de minister aan verstuurd brief van 2 augustus 2010 waarin wordt meegedeeld dat opdracht is gegeven een verblijfsdocument voor aan te maken en dat laatstgenoemde een uitnodiging ontvangt om dat document in ontvangst te nemen, overgelegd.

De minister heeft in zijn hogerberoepschrift bevestigd dat aan Yang volgens het in WBV 2008/31 neergelegde overgangsrecht alsnog een verblijfsvergunning is verleend.

2.2.4. De Regeling is bij WBV 2008/31 beëindigd per 1 januari 2009. Volgens artikel II van WBV 2008/31 blijft de Regeling van kracht voor vreemdelingen:

- a. ten aanzien van wie voor de beëindiging van de Regeling een positieve beoordeling heeft plaatsgevonden omtrent de ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning volgens de Regeling, doch waarbij de daadwerkelijke verlening van de verblijfsvergunning niet voor het tijdstip van beëindiging heeft kunnen plaatsvinden;
- b. ten aanzien van wie bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst voor de beëindiging van de Regeling bekend is dat de burgemeester een verzoek om een burgemeestersverklaring als bedoeld in paragraaf 5.2 van de Regeling in behandeling heeft genomen;
- c. die voor de beëindiging van de Regeling een aanvraag voor een verblijfsvergunning volgens de Regeling hebben ingediend;
- d. die tijdig bezwaar hebben aangetekend tegen een besluit, dan wel de feitelijke handeling waarbij is geoordeeld dat geen grond bestond een verblijfsvergunning volgens de Regeling te verlenen.

In de gevallen waarin de ambtshalve beoordeling niet heeft geleid

tot een kennisgeving van de feitelijke handeling waarbij is geoordeeld dat geen grond bestond een verblijfsvergunning volgens de Regeling te verlenen, is hetgeen hiervoor is vermeld onder punt d slechts van toepassing, indien de desbetreffende vreemdeling binnen vier weken na de beëindiging van de Regeling heeft verzocht om bekendmaking van die beoordeling.

2.2.5. Bij besluit van 24 juli 2009 heeft de minister de op 1 april 2009 ingediende aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf bij partner X. te verlenen, buiten behandeling gesteld. Ten aanzien van het beroep van de vreemdeling op het gelijkheidsbeginsel heeft de minister in het besluit het standpunt gehandhaafd dat - samengevat weergegeven - het in WBV 2008/31 neergelegde overgangsrecht in dit geval niet van toepassing is. In dat verband heeft de minister in aanmerking genomen dat de partner van de vreemdeling reeds in februari 2008 op de hoogte is gesteld dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning volgens de Regeling en deze in oktober 2008 heeft verkregen. De vreemdeling zelf had derhalve ook vanaf februari 2008 zijn aanvraag kunnen voorbereiden. Daarom is de onderhavige aanvraag - die is ingediend op 1 april 2009 - beoordeeld aan de hand van de normaal geldende toelatingsvereisten en zijn dus leges verschuldigd, aldus de minister.

2.2.6. Nu de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat, evenals in het geval van Yang, in zijn geval het in WBV 2008/31 neergelegde overgangsrecht van toepassing is, heeft de minister zich in zijn brief van 3 september 2010 terecht op het standpunt gesteld dat het beroep van de vreemdeling op het gelijkheidsbeginsel reeds om die reden niet kan slagen. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de minister nader dient te motiveren in welk opzicht het geval van Yang zich onderscheidt van dat van de vreemdeling.

De grief slaagt in zoverre.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. Nu de Regeling, blijkens WBV 2008/31, op 1 januari 2009 is beëindigd, de partner van de vreemdeling niet onder het in WBV 2008/31 neergelegde overgangsrecht valt en hij zijn aanvraag op 1 april 2009 heeft ingediend, faalt zijn beroep op de Regeling.

2.5. Voor zover de vreemdeling heeft bedoeld te betogen dat de minister in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld door hem niet, maar partners van vreemdelingen die onder het in WBV 2008/31 neergelegde overgangsrecht vallen wel volgens de Regeling in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning, faalt dat betoog, nu daarin reeds ligt besloten dat het niet om gelijke gevallen gaat.

2.6. Dat, naar de vreemdeling heeft gesteld, hij verkeerd is voorgelicht over de gevolgen van de inwerkingtreding van WBV 2008/31, laat onverlet dat de daarin vervatte beleidswijziging in de Staatscourant van 29 december 2008 is gepubliceerd en hij derhalve de gelegenheid heeft gehad zich ervan op de hoogte te stellen dat de Regeling per 1 januari 2009 zou worden beëindigd.

2.7. Voor zover de vreemdeling heeft betoogd dat de minister hem volgens het in paragraaf B1/9.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 neergelegde beleid had moeten vrijstellen van de verplichting tot het betalen van leges, faalt dat betoog evenzeer, nu de vreemdeling niet heeft aangetoond dat, hetgeen die paragraaf vereist, zijn partner op korte termijn niet over voldoende middelen van bestaan kan beschikken, dat zij de drie jaren hieraan voorafgaande alles in het werk heeft gesteld om daarover te beschikken en dat zij hiertoe geen beroep kan doen op familieleden of andere derden.

2.8. De beroepsgronden falen.

2.9. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 13 oktober 2010 in zaak nr. 09/39820;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.E. van der Vlis, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

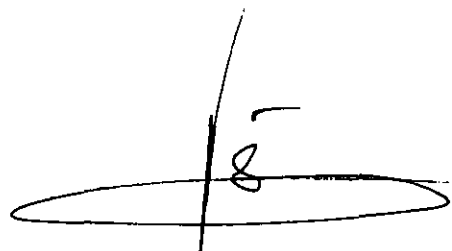
w.g. Van der Vlis
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juni 2012

382-636.

Verzonden: 25 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser